

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS. 4 pàgines trimestral PAISOS DE UNIO POSTAL. 9 pàgines trimestral ANY IV Barcelona, dissabte, 26 de janer de 1907 NÚM. 347 REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA BARCELONA. 150 pàgines cada mes CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS. 500 pàgines trimestral Cts. 5

MAQUINARIA MODERNA. PERA TOTES LES INDUSTRIES

DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA. ESCUDELLERS, 6-BARCELONA

Clinica de Vies Urinaries y de la Matriu
Dr. Espinosa de los Monteros
Metge de l'Hospital del Sagrat Cor
Corta, 525 (entre Claris y Llaure), de tres a cinc; dies festius, de onze a dotze.
Consulta pública: Carme, 36, entresol; de set a nou del vespre.

MALALTIES DE L'ESTOMAC

Medicament modern, segur y inofensiu

QUIMOSINA SOLER

Allivi rapid en els dolors d'estómac, dispepsia, flatos, boca agre, males digestions, gastralgies, algua de boca, vòmits còlics y inapetència

EL RECOMANEN TOTS ELS METGES

— DEMANIS EN LES PRINCIPALS FARMACIES —

COSMOS FOTOGRAFICO

VERASCOPISTES!
Acabem de rebre una important colecció de dispositius catòptics de verascop representant a SS. MM. els reis d'Espanya en sos viatges y residència d'estiu, obtingudes per el Sr. Campaña, col·laborador artistic de «Nuevo Mundo»
Monopoli exclusiu pera Espanya de les cèl·lules plaques angleses Cadett y dels papers postals celoidina Satrap —

OLIS FINIS MARISTANY

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la gola, nas y orelles. Consulta de 2 a 5 y dies de festa de 11 a 12. — Cortis, (Granvia, número 638, primer (prop del Passeig de Gràcia).

MOSAICS E F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8

AMARGO DE ANGOSTURA

El Amargo de Angostura, del Dr. Siegert, s'ha extès ab aplausos y avui es conegut de tot el món. Preparat agradable y beneficiós que uneix a essor beguda de plaer, propietats estimulants y estomacals; indispensable a les begudes de bon gust; tingué que proporcionar grat paladar y aïllar els funcions intel·lectuals: tal es l'Amargo de Angostura. Se pren en els cocktails y verníquets, en el té y café, quins propietats estimulants se modifiquen obrant sobre el sistema en general y no sobre'l cor y cervell exclusivament. Ab l'anís, absenta, xerès, sifon y ab tota beguda carbonica, l'Amargo de Angostura deu pendres. En els refrescos ones gotes d'Amargo Siegert hi estan indicades.

DEMANIS EN CAFES, RESTAURANTS, ETC., ETC.
Agents en Barcelona: Fills de G. J. Huellin

GARGANTA, NAS, OIDO. DR. SURE MEDAN, dels Hospitals de Berlin. Diputació, 305, pral. (vora Llaure). — Consulta de deu a dotze y de quatre a sis. Festius, de nou a deu.

El problema de l'orientació

Ab l'organització, els treballs y els ideals del Centre Nacionalista Republicà, que avui s'inaugura, plantejarem netament al poble de Catalunya'l problema de la seva orientació, en cert mode de la seva sort, del seu avenir. Destiguem que meditati y fecundi aquest problema ab serenitat y grandesa: aspiram a quel resolguí ab la meravellós intuïció que li es pròpia.

Estan davant per davant les forces conservadores y les forces democràtiques, les que representen l'estació retrògrada y les que encarnen la dinàmica liberaladora de l'ànima catalana. Sense intoleràncies sectaries, sense inepies violències, però també sense debilitats y enfimismes de cap mena, les dues forces lluiten per predominar en l'esperit del poble.

Y es precis decidir-se entre aqueixes dues direccions del pensament y de l'actuació nacionals. Tot hom deu preguntar-se que convé més al país, si seguir tancat per aspiracions y interessos regressius, o estar obert a totes les santes ambicions de llibertat, a tots els potents ideals de renovació y progrés.

Convé xifrar esperances en el vigent règim, centralista y monàrquic? Se'n pot esperar l'autonomia dels catalans y de Catalunya? Són possibles les aspiracions fonamentals del nacionalisme en un estat de coses caracteritzat per la llei de jurisdiccions, per les tradicions y abusos unitaristes y per l'omnipotència del poder públic?

En cas afirmatiu, la raó ha de donar-se a la dreta, y la millor direcció de Catalunya seria conservadora. En cas negatiu, la raó es de l'esquerra, y la millor direcció seria republicana y democràtica.

Si la llibertat y l'autonomia no lliguen ab el vigent, ni deuen esperar-se de la monarquia, ni són, de fet, compatibles ab les institucions y els poders d'ara, cal encarnar-les en una Federació de Repúbliques autònomes, cal xifrar-les en un règim radicalment distint del d'ara.

Si Catalunya, pera triomfar, necessita lluitar ab la monarquia y la centralització, la lluita ha de sostenir-se en nom d'un sistema autonomista, desplegat a l'hora les banderes de la República y de la Patria.

Aquest es el problema de l'hora present, plantejat a les nostres consciències individuals y a la nostra consciència social o colectiva. Y ningú pot enganyar-se, ja que són clars y precisos els seus termes.

Finalment la monarquia s'ha mostrat oposada als ideals del poble. Ha establert y accentuat la centralització més absorbent y arbitrària. Ha destruït les regions vives y n'ha tallat provincies mortes. Ha creat un poder únic, sotmetent l'Parlament y la justícia. Ha engruixat el caciquisme, la burocràcia, partits uniformistes, governs de tirania. Ha posposat a la seva existència els drets dels ciutadans y dels seus col·lectius, la població, la riquesa, les industries.

A mida que han anat sorgint, filles de l'evolució del temps, corol·lari de la recuperació d'un cos social, les aspiracions de Catalunya, la monarquia s'ha armat contra elles. Les ha contrariat y perseguit ab els seus partits, les seves lleis velles y noves, la seva política, els seus impostos y tractats de comers, les seves facultats y forces.

Mal ha sigut propietat per a nostre poble. No vol llibertats individuals ni col·lectives. Rebutja un Parlament y un poder judicial forts y autònoms. No desprèn de cap de les facultats que consagren l'omnipotència de l'Estat, la tirania insuperable de l'unitarisme, la llei d'opressió y atavisme a que la societat està sotmesa.

La raó y l'història omplen de llum intensa aquest gran problema de Catalunya. La raó estableix y afirma la llei progressiva, de creixença y de vitalitat social, de emancipació autònoma de tot grup y individu, organització col·lectiva o ètnica. Y la història corrobora la realització de aqueixa llei; demostrant que tota vida forta y plena té les característiques d'una personalitat sempre més gran, d'una autonomia més y més ample. Raó y història són expressió y veu de l'íntim sentiment humà, d'aquest miracle de les civilitzacions robustes, ab les quals se fa substantiva y gloriosa la llibertat d'homies y pobles.

Per això s'organiza y creix el nucli de l'esquerra catalana. Y aquest prodigi obceca a una necessitat notoria. No responem a l'ideal les institucions establertes, l'ideal reclama institucions noves. A la força y empena de la resurrecció col·lectiva, hi correspon un medi polític distint del d'ara, un conjunt de reformes antagòniques ab el règim actual.

Y així el Centre Nacionalista Republicà, concentració vigorosa de les forces democràtiques catalanes, planteja aquest vespre el magne problema de la orientació popular, de la sort y l'avenir del país. Dirà a tothom com pensa, a que aspira, quines solucions concorden amplem ab l'esperit dels liberals y democràtics que lluiten per Catalunya. Tot respectant agenes forces y creences, demanarà respecte a les creences y les forces pròpies, cada dia més en contacte ab l'essència de l'ànima de la terra.

El Centre Nacionalista es la direcció actualment lligada del moviment català, el propulsor indicatiu de la vitalitat del poble. Representa el progrés de les idees vives, l'impuls de les forces desllurades, la llei d'acció y dinamisme a que's deuria aviat l'autonomia. Es ell qui, en la present crisi patriòtica, porta a les entranyes el ser viu d'una República fecunda.

J. LLUHI RISSECH

ECOS

L'última crisi es quelcom més que un canvi de Govern o de política. Es la mort definitiva, sense possible resurrecció, del partit liberal d'ara.

En aquest partit compost de homes més ineptes, més buids d'ideal, de tota la política espanyola. En dinou mesos que aquesta homes han disfrut del poder, no han fet altra cosa sinó barallar-se furiosament per la qüestió. Y llur baralla no ha sigut la noble lluita a ple sol, en pro d'una idea, d'una idea; llur baralla ha tingut per mòvil l'ambició personal, per procediment la baixa intriga en el secret de les tertúlies, l'ignominiosa traïció. Si algun d'ells ha aixecat la bandera d'alguna reforma en sentit liberal, ha sigut exclusivament para fer servir de tapadora de les seves ambicions. Els mateixos que l'havien aixecat para enfilar-se al poder sobre l'esquena d'un corollari, l'han volgut plegar després sense motiu, sense altre objecte que'l de fer la camelloia a un altre prohom de la colla que's feia massa ombra.

Y en aquestes miserables competències de botiga s'han passat dinou mesos, dinou mesos perduts inútilment per la viure col·lectiva, para aquesta vida col·lectiva menassada de mort, para aquesta vida col·lectiva que s'està agitant de consumició, que demana y demana a grans crits remeis heroics que la salvi de la seva propera agonia.

Qu'és a dir abominable! Mentre el cos social de aquest Estat espanyol que ja no pot dur el pes dels seus ossos, anava perdent y va perdent per instantes les dimeses raquies de força vital que li queden, els que l'haurien d'haver curat, els que tenien d'haver-lo sotmès a un règim de vigorització, d'impulsió, de l'enfortiment, que permetessin la ràpida reconstrucció del cos malalt per l'efort de la part encara sana, no han fet més que disparar-se, no per quin hauria d'esser el mètode de curació, no llurs disputes no han tingut altre fi que'l de saber quin d'ells havia de cobrar els honoraris.

Qu'és a dir en donar-se qu'el malalt s'anda morint? Qu'és a dir en donar-se qu'el malalt s'anda morint? Qu'és a dir en donar-se qu'el malalt s'anda morint? Qu'és a dir en donar-se qu'el malalt s'anda morint? Qu'és a dir en donar-se qu'el malalt s'anda morint?

Y encara si no haguessin fet res, si la seva inacció hagués sigut absoluta para tot lo referent a la vida col·lectiva... Lo terrible es que, entre mitg de les llurs baralles intestines, no han desquidat ocasió de servir els interessos particulars de la dinastia, dels caps pares de les colls dinastiques, y dels especuladors sense consciència, en contra dels interessos col·lectius.

Recordemho bé! Reanem de tota la llur història política, eborant d'un sol cop l'el·lipsis, els liberals ens portaren la llei de Jurisdiccions, comparable sola en el seu esperit y en la seva lletra als drets de l'autoritat ius en la seva lletra contra la llibertat. Y els liberals foren els que sotmiren el sistema aranzari aprovat de tot just, el sistema aranzari que era defensa de la nostra industria; y en els liberals dovem la menassa de nous monopolis que acabaran d'augmentar la poca riquesa pública que'n queda.

S'ha de l'orde general passem a particular, si'n fixem en lo que han fet contra Catalunya, contra Barcelona que encara y fomenta la protesta de tota la terra catalana, sols agravis y danys podrem retreure.

Ab l'estada dels liberals al poder ha coincidit el període gloriós de l'acció dinamitzadora, aquest misteriós esclatar de bombes en nostres carrers y places, aquesta repulsió criminal d'aquells que no responen a cap fi evident, com no sigui el de aterrar Barcelona.

Devem també als liberals el foment de les revoltes terroristes, totes aquelles revoltes que no són més que revoltes de la premsa portaven de la protesta catalana, y l'empenyament y l'extol de tota aquella que's feien resat fidel d'aquella protesta. Mai com durant el temps que han sigut poder s'ha vist una tant forta revolució. Avui que han caigut definitivament, els acompanya tant sols l'odi y l'execració de Catalunya.

Darrera d'ells ha vingut en Maura. An aquest tot el coneixement prou es el nostre declarat enemic: Catalunya no'n pot esperar sinó danys. Ell es l'homa que califica de monies aquella moravella encarnació del sentiment nacional que fou el punt inicial de la Solidaritat catalana. Ell es l'homa que, a l'informar davant de la Comissió que estudiava la llei de Jurisdiccions, proposà aquella vergonyosa, aquella indigna esmena que l'hauria convertida en una veritable llei inquisitorial, ab el secret més absolut del procediment y tot. En Maura es l'homa del principi d'autoritat y per ell aquest principi es sinònim de tenir sempre raó el que mana, de fer complir sempre la seva voluntat el que mana, ane que sigui contra tot dret y justícia.

Tot l'art de governar, para aquest polític que amaga sota un semblant de fermesa y energia la seva manca real de capacitat, para aquest polític que s'ha fet una reputació de guarda civil ja que no podia fèr-se de pastor de pobles, se sintetiza en un garrot.

Preparem-nos a tocar-ne aviat les conseqüències.

Carta de Madrid

A l'escriptura la meua darrera carta desconeixia en els seus detalls els successos y desordes promoguts pels grups lerrouxistes a la sortida del miting català. Ara que's coneix per haver llegit la premsa y haver parlat ab persones arribades de Barcelona, insistixo en que la causa de tot aquest seguit de fets que produïxen constant alarma en la ciutat comtal, privant als seus ciutadans del lliure exercici de tots els drets, fins del de locomoció, hi ha que buscar-la en els governs centralistes, que pretenen per aquest sistema destruir l'acció política de la Solidaritat, y per això mateix insisteixo altra vegada en recomenar a tots els catalans una estreta unió para desbaratar els plans maquinats pels oligarques polítics.

Mentre a Barcelona s'altera l'orde públic per colles que revèl·len en m, y fins ara ab perfecta impunitat, cometen tota mena d'atropells, l'esquadra espanyola es a Tànger a imposar l'orde alterat per l'Er-Raisuli. Deixo a la consideració dels

llegidors d'El Poble Català els comentaris que de tal fet se dedueixen, ja que'l més curt de gambals pot veure desseguida una certa similitut entre els procediments que gesta'l Solda del Marroc y els nostres homes de govern, y una absoluta incapacitat moral para portar política espanyola a Tànger y imposar l'orde pels mateixos que no saben conservar-la a la primera capital de la monarquia espanyola.

Aquí a Madrid també hem sofert es candelosos avalots per la qüestió de la puja del preu del pa. Els flequers, ja sia per la puja de les farines, conseqüència de la llei votada per les Corts establint un recarreg transitori sobre'l blat, ja sia per confabulació entre els fabricants, acordaren fixar el preu del pa a 48 centims en comptes de 40. Deixo de banda el que aquest augment sigui o no justificat; jo suposo que no ho es. Crec també perfectament llogio el que l'autoritat municipal prengues mides para evitar l'augment y fins que aquesta establis fleques municipals para regular el preu de la mercaderia. Tot això es perfectament natural y fins digno d'aplaudir-se. Més precisament per això mateix, les autoritats han seguit procediments contraris que on calificar d'ingostos.

La protesta del públic aplaudida per la autoritat s'ha convertit en avalots; les fleques han sigut assaltades sense que'l governador sapigués evitar-ho. Un flequer que va defensar-se de l'assalt y al qual la turba havia cremat les portes de l'establiment usant del petroli, va esser empresonat per la policia que no d'el més fort de l'avalot, en mitg dels aplaudiments y crits dels assaltats, que tranquil·lament pogueren anar-se a repetir l'avalot a una altra fleca.

L'arcedi de Madrid, el senador Aguilera, dignu de ple Senat, sense protesta de ningú, que ell estava disposat a incassare dels fons de propietat individual si'l preu antio del pa no's restablís. Y això que constitueix una veritable barbaçada ha sigut aplaudit per tots els diaris d'aquí, y no ha aixecat altra protesta que la dels propis perjudicats.

Aquests fets demostren plenament que la gent d'aquí y les autoritats d'aquí, obren com els pobles primitius, per impulsos sentimentals, y que les idees de dret, de justícia y de llibertat, porten en si mateixes una complexitat que no poden esser comprades per aquesta corvella rectilínia. Jo no sé si al Solda del Marroc se li ha presentat un conflicte semblant al plantejat aquests dies a Madrid. De lo que no dubto es de quel resoliria d'un mode semblant al proposat per l'Aguilera.

Y anem a la crisi que ja s'ha anat desenvolupant en anteriors correspondències. El ministeri Vega de Armijo ara mort desdel moment en que no troba una forma d'avinensa entre els diferents grups liberals en la qüestió de la llei d'Associacions, pretext, y res més que pretext, que havien agafat uns y altres para ferre la guerra. Aquestes divisions tenien forosament de ferse públiques el dia que'l Govern se presentés al Congrés, y tampoc hi havia medi d'evitar l'anar a les Corts, perquè's mateixos ministres havien fixat el dia 21 prop passat para l'obertura del Parlament y ademés perquè adguen en el cas de que alguns se'n desdissin (nom va succeir), hi havia'l representant den Canalejas que de cap de les maneres estava disposat a consentir semblant cosa.

Quina solució tindrà la crisi? En carter anteriors vaig donar també'l meu parer y no tinc cap motiu para rectificar-lo. Crec que vindran els conservadors; no sols perquè així està convingut en els alders, sinó perquè no hi ha cap Govern lliberal, viable ab les Corts tancades y para governar ab les Corts tancades no's necessita ni partit liberal, ni conservador. Para això quansevol es bo. Ja vindrà dia en que hi arribarem an aquesta situació, més aviat que precis passar per el fracàs den Maura, que o jo m'enganyo molt o no trigarà a venir. Aquells quinqueus de que's parlaven els conservadors ja veuran a que quedaran reduïts. Potser seran quinqueus de nom.

En fi, el temps dirà qui té raó.

JOAN RIVERA

NOTES AL DIA

El Parlament y l'emperador

Ahir votaren els electors alemanys als diputats que's tenen de representar al nou Reichstag, successor del que fou dissolt per voluntat imperial, ab audiència dels confederats, el 13 de desembre.

Ja s'ha dit aquí mateix com funcionen els poders a l'Imperi, sotmesos a un règim representatiu, més no parlamentari, en quant els ministres són secretaris del despatx, responsables davant de l'emperador y no davant del Reichstag. Quan el poder legislatiu rebutja projectes del poder executiu, el sobirà no's sotmet, no's desfa dels ministres, sinó que's desfa del Parlament, com ha succeït ara. Para la dissolució es perillósissim: si torna una majoria d'oposició, que's ha de fer? Aqueixa eventualitat no feia gaire por abans, perquè'l cancellier, que dirigia la política de l'Imperi, deservava d'un grup important, el dels nacionals-liberals, y negociava ab els conservadors altres de la Guesla de la Creu y ab els catòlics, també de tendències conservadores. Espantant-se ab el "paupe" de la social-democràcia, anava tirant el Govern y tractant lo que li convenia del Parlament.

L'última dissolució es ja de molta més transcendència, perquè's catòlics, els "negres", no s'han esforcit de la companyia dels "roigs"; y tota junta han fet la majoria para negar els crèdits que demanava'l Govern para'l pos insubornable del Protectorat del Sudaest Africa. Concretant la situació al Reichstag dissolt, presentava la majoria governamental (inestable para la composició heterogènea), composta dels conservadors, el "centrum" catòlic, els nacionals-liberals y els antisemitas. Aquesta majoria donava al Govern 33 vots més al Parlament, representant a mitg mlló d'electors. Però ve que's negres se'n pressen ab els roigs, y juntats ab els liberals o freinistes y protestarits (polonesos y al-

acians), tenen 35 vots més que's governamentals, representant a 1.471.000 electors. Ara ja no hi ha qui dubta que aquesta majoria d'oposició tornarà, potser reforçada, y com que's discursos del període electoral no sonyan cap benevolència para la plana del Govern, es a dir, de l'emperador, se planteja quasi inevitablement el conflicte irrisoluble de la nació català sobirà.

Síntomes premonitors del conflicte no'n falten. La plataforma de la qüestió colonial s'ha aixamplat y després de les primeres conferències del senyor Dernburg, el Director del Departament de Colonies, ja se'n ha parlat molt poc. El Dr. Semler (aquell suposat conspirador para pendre'l Fernando Poo) especialista en qüestions de colonització va volguer parlar a Berlín, y encara no l'ocultaven desenes de persones. En canvi, els oradors socialistes, radicals y catòlics han fet discursos davant de gentades entusiastes para la propagació de les reivindicacions constitucionals, es a dir, contra'l poder personal del sobirà. De fet, doncs, el problema està enunçiat.

A Berlín, els socialistes han tingut miting en una sala separada del castell reial per l'ampliar el carrer, y l'emperador podia sentir sense moure de casa el clam dels "roigs". El carrer s'omplia de foras armats, però no's dava fetna ningú, perquè aqueixa revolució no'n ha de fer veure que fan ab builangues estúpides sangnantes. Berlín es socialista al Parlament imperial menos en el districte del Palau, en el que presenten de candidat al doctor Arons, el distingit professor de qui tant se parla quan entra a l'Universitat berlinesa com "privat-docent".

Delem que's catòlics també van al fons de la qüestió constitucional; no tots, perquè en moltes regions són conservadors de mena. Lo que hi ha es un nucli de catòlics demòcrates, sota dia més nombros, que sense acceptar el marxisme volen l'intercanvi del poble al govern, y no s'espaten de la llibertat. Aqueix nucli s'ha fet fort a trobar a un capítol que es lo contrari d'aquell Winterberg, que'n regimènt el "centrum" parlamentari. Tant com aquell era home vell y experimentat, frad, insidiós, destre, es el nou capítol jove del tot, erudit, cap calent y ple de flammaria. Ja l'hom moment, com al que sostingué en el Reichstag la guerra contra el Director Colonial, el que demanava a la comissió de presuposats els plans atribuïts al doctor Semler.

Se diu Matias Erzberger, es mestre, però té la vocació del polític militant, periodista y orador d'empena. Tot just té 31 anys, y's pot dir que es la figura culminant de la lluita de avui. El presenten per les sis circumscripcions de Berlín. A Baviera y al Wurtemberg disposa de Simlins obrers que són, ab els social-democràtics, l'única foras política ben organitzada.

La batalla haurà estat, doncs, plena de conseqüències gravíssimes. Aviat sabrem el resultat perquè les eleccions legislatives no duren més que un dia, deixant para una jornada complementaria les que no han donat prou nombre de vots a cap candidat. Aqueixa elecció complementaria es la mateixa que el ballatge de Fransa, el "stichwahl". Les eleccions de capítol legatsen resultat definitiu de cop en 217 nomenaments, quedant 188 "stichwahlen", y es segur que ahir hauran estat elegits també bastants diputats para proveure la totalitat de les eleccions.

Moviment autonomista

Centre Nacionalista Republicà.—Avui, a dos quarts de deu del vespre, en el seu estatge social de l'aria interior del oafetone de Novetats, tindrà lloc la seua sessió inaugural de les taques polítiques de aquest Centre.

En ella'l secretari don E. Rodas y Baldrich llegirà una Memoria dels treballs realitzats ab tant d'èxit para constituir el Centre, y'l president don Jaume Carner pronunciarà un discurs quin tema es: "Orientacions polítiques y socials del Centre Nacionalista Republicà".

Una atmosfera d'interès envolta l'acte polític d'ara, que representa para'l Nacionalisme una fita molt assenyalada de la seva història. Y si sempre haurà sigut trascendent la sessió pels seus elements que formen el Centre, actualment la circumstància del canvi polític que s'acaba d'esdevenir y que porta aparellat l'imminència d'unes eleccions generals y's darrera successos de diumenge que han donat major vigor a la nostra vida política, li afegiran un relleu que justifica l'ansietat ab que son esperades les declaracions que farà'l seu president y que seran com la bandera de la seva acció futura.

De diferents punts de Catalunya han vingut comissions para concórrer an aquest acte, y de nostra capital la gran majoria de socis hi estaran presents, y no diem quasi tots, perquè si tots s'hi proposessin, malgrat l'aria estorosa de la gran sala del Centre, en ella no hi ha cabuda per el nombre de prop de mil a que arriben els socis.

Para donar informació completa d'aquest acte publicarem en l'edició del diumenge el discurs del senyor Carner integralment, pros ab notes taquigràfiques, segurs de que's nostres llegidors ens ho agrairan.

Per la seva part, la secretaria del Centre ens demana novament la reproducció del següent text:

"Se'ntraga als senyors socis de dit Centre que no hagin rebut la contrassenya que'lla acreditat de tal, se servixin passar a recollir-la a Secretaria avui dissabte, de les tres de la tarda fins a les vuit del vespre, doncs serà necessaria dita contrassenya para l'acte al saló en que's celebrará la sessió inaugural."

Unió Catalanista.—Avui dissabte a la nit, el vocal de la Junta Permanent, Antoni Sansalvador, donarà una conferència en el Centre Autonomista d'ignada en la qual desenrollarà'l tema "De Nacionalisme".

Ignament d'acord ab l'Associació Nacionalista de Catala, n'ha organitzat una tanda en aquella població, essent la primera de la mateixa, la que demà diumenge a la tarda hi donarà l'advocat en Salvador Millet y Millet, sobre'l tema "Vida plana".

Centre Català Republicà Federalista.—Dumà diu, a dos quarts de cinc de la tarda, tindrà lloc en el local de aquesta entitat una junta general extraordinària para tractar assumptes d'importància para la Societat, a quin efecte la Junta Directiva prega an els seus socis se servixin assistir.

Navarres.—El Centre Català Autonomista d'aquesta vila ha contractat para la propera Festa Major, que s'acaba els dies 15 y 16 del vinent febrer, la representació de la seva Junta Directiva en la següent forma: Teodor Sorribes, president; Jaume Padrés

una tertana e les destinades al transport de
despullies el nen Constantí Jaime, ignorant
se la gravetat de les ferides per haver-se ne-
gat la mare del pacient a que aquest fos cu-
rat en la casa de socors.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL. — Espectacles audicion
Grner. — Avui, a les quatre, funèl de beneficènci-
ja, «La malalta fingida». Vespre, a les nou, «La
Santa Espina».
Demà, funcions a dos quarts de quatre y a lo
sis tardé, y a dos quarts de deu del vespre
LA SANTA ESPINA
GRAN ACONTEIXEMENT TEATRAL
TEATRE PRINCIPAL. — Dissabte, a les quatre, «La
Santa Espina».

Teatre Principal. — **Concert Malats**
 Es despatxa a comptaduria.
GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui dissabte segon ball de disfresses.
 Demà, tard, impar; l'òpera en tres actes, «I barbers de Siviglia». Nit, 46 de abono, parí primer y segon acte de «Sansone e Dalila» y segona representació de «Hesperia». — A les nou.
 Ensenie, Valturria.

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU.
—Carnaval de 1907.—Avui dissabte, a les onze de
la nit, segon ball particular de disfresses; Con-
cursos de disfresses a lliure elecció, y de Caka Walk;
adjudicantse quatre premis y setze mencions
honorífiques a valors para una fotografia. Comen-

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui dissabte, *Bo-
lietia Latorre*; *Lo rector de Valldigna*; e *Cava-
liers Rusticans*.—A dos quarts de nou.
Demà, tard, *La cop d'estiu* i *Les cur-
tes del mal*.—El gran funcló comió l'irig; l'arrera
del mestre, el dia de festa de la comedia l'irien
«El mestre» i la comedia en tres actes de gran èxit
La taca de café. —Se despatxa a comptaduria.
Dilluns de Moda; «El ciutad Cigala» i «Lo rec-
tor de Valldigna».

TEATRE CIRCO BARCELONÈS—Carrer Montserrat.—Adornat i alfombrat com mai pel senyor Babiarda, pels grans i lluits balls de disfresses.

A cada 100 mil onzas de leite, talvez de abono, a dieta
 do melhor número de ricos distresses que a cada
 ball se presenten se propoza aumentar els valiosos
 premios y adjuntar a cada favorecida un val para
 un magnifico retrato.—La Comisid.
 Nota: Fendran invitaciones de senyora a Casa Bas-
 tida, Cananda, 7.
 TIVOLI.—Circo Equestre.—Avui dissabte, extra-
 ordinari espectacle: a les 8.
estrena MAZZEPPA estrena
 L'antimonia de gran espectacle, ponda a essens ab
 tota la propietat que son argument requereix;

penúltim dia de les nou lluitadores, atracció de primer ordre; esculents exercicis per tots els demás artistes de la Companyia.

Demà, dos grandiosos funcions; tarde y nit, «Mazzeppa», y últimes definitives de les nou lluitadores.—Se despata: a compiaduría.

TEATRE NOVELTATS.—Companyia dramática siciliana dirigida pel artista Cav. G. Grasso.—Avui dissabte, impar; el drama en quatre actes de Martoglio «Il Pallo».—A les nou.

Demà, tarde, «La filla de Jorjo». Nit, «Flora fra Pietre».

Dilluns, benefici del Cav. Off G. Grasso, y despedida de la Companyia, «La morte civile».

TEATRE NOU.—Magnífica companyia, sens rival a Espanya en artistes, presentatol y praus. Tot Barcelona passaré per aquest teatre pera admirar el colossal éxit de «La guedeja rubia». Avui dissabte, tarde, a les quatre, doblé: «El mono» y «La guedeja rubia». Nit, a les nou, doblé: «Chinita» y «El mono»; a les onze, «Casta y Pura» y «La guedeja rubia».

Demà, 30 sessions des de les tres de la tarda.

El dia 31, estrena importantíssima «Ruido de campanas».

Aviat «Venus Kursale».

TEATRE APOLO.—Grandíssima èxit de la companyia del senyor Giménez.—Avui dissabte, última funció en dia feiner a les nou, segona i última representació del colosai drama «Nani».

Demà, última funció; despedida de la Companyia.

TEATRE APOLO.—Dilluns, a les nou, última i despedida de la Companyia. Beneficèl dels porters i acomodadors: primer, «Arte i corazón»; segon, «Compendio de l'òpera «Bohème», pel tenor Ameli, tercer, «L'últim dia de Pompeia».

Sociedad Coral Euterpe
y quart, «Viaje de bodas».

TEATRE APOLO.—Dijous, dia 31, debut de la
GRANDIOSA COMPANYIA DE SARZUELA
Conjunt de primer ordre; seccions tots els dies
tant en català. Vegis llistes de Companyia. Preus
econòmics.

Al Apolón Dijous 31 Al Apolón

PABELO SORIANO.—Tots els dies, seccions
sensibles i boniques. Els dies d'alea i les
de la nit: èxit de la Companyia de Varietés.

**Gran èxit dels elms ferotges lleons que tant hau
cridan l'atenció.**

Prèdictament gran debuts.

SALA MERCÉ.—Gran èxit del nou quadre,
«Sonní d'un dia d'hivern».

Ultims dies del gran Fesabeu.

POLIORAMA.—Rambra Estudis, 9 (premiat a
medalla d'or).—Gran èxit de «El aviar mazum»,
decorat de Morgas y Alarma. Pelicòles noves els
dijous y diumenge.

BOHEMIA MODERNISTA.—Casasnovas, 8 y 6.—
Gran halla de dissenys.

decorat y ricament adornat. Avui dissabte, a les onze de la nit, primer ball de sòbors; seran obsequiats totes les disfresses ab preciosos objectes de luxe y premiats els millors trajes ab valiosos objectes. Gran Mèchela solament ballada per les disfresses. — La Junta.

OBSERVACIONS ATMOSFÈRIQUES

Fins al sortir el dia, seguí la pluja. Durant aquell s'apagabà per complet, continuant la negror del cel, menassantla constantment, fins que

Observatorio Meteorológico de l'Universitat, a sotà abir els següents dades:																																			
Hores de l'observació	Barometre reducida a 0 m.	Temperatura a l'ombra a l'ombra	Dirreció dels vents	Humiditat relativa	Classe de neuada	Cantidad de neuada																													
8 m.	765.71	12.0	E. N. E.	93	N.	0.1																													
3 t.	763.73	13.0	E.	86	K. N.	0.0																													
<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="4">TEMPERATURA</th> <th>Velocitat del vent</th> <th>Oviga- da agra- uada</th> <th>Fogó en mil·lí- metres</th> </tr> <tr> <th>hores</th> <th>Máxima</th> <th>Mínima</th> <th></th> <th></th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>24</td> <td>Sol 20.0</td> <td>Omb. 4.0</td> <td></td> <td>370</td> <td>1.41</td> <td>0.02</td> </tr> <tr> <td colspan="7">Omb. 13.0 h. - 2.4</td> </tr> </tbody> </table>								TEMPERATURA				Velocitat del vent	Oviga- da agra- uada	Fogó en mil·lí- metres	hores	Máxima	Mínima					24	Sol 20.0	Omb. 4.0		370	1.41	0.02	Omb. 13.0 h. - 2.4						
TEMPERATURA				Velocitat del vent	Oviga- da agra- uada	Fogó en mil·lí- metres																													
hores	Máxima	Mínima																																	
24	Sol 20.0	Omb. 4.0		370	1.41	0.02																													
Omb. 13.0 h. - 2.4																																			
Sortida del sol: 7 h. 8 m. - Puesta: 5 h. 00 m.																																			

Sortida de la lluna: 3 h. 24 m. T.—Posta: 6 h. 52 m. N.

Quart creixent.—Lluna plena el 29.

Durant la setmana que va del 18 al 24 de janer la secció d'observacions sísmiques de l'Observatori Fabra, ha registrat el següent fenomen: Dia 19, moviment ondulatori molt lleu a 16 h. 4 m. 36 s. Duració total: 22 segons.

Notes comparatives de la temperatura

Durant els sis ultims dies

Jan.	1907	Jan.	1907	Jan.	1907	Jan.	1907	Jan.	1907
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

	25	26	27	28	29	30
Màxima al Sol . . .	20°	19°2	18°7	19°8	19°8	20°0
Mínima a l'ombra . .	4°0	4°0	3°9	3°2	2°8	2°5

Durant els matxos dies de l'any anterior

	25 Jan.	26 Jan.	27 Jan.	28 Jan.	29 Jan.	30 Jan.
Màxima al sol . . .	17°5	12°8	16°8	31°0	16°7	15°4

Stima a Roma.	2'3	2'0	2'0	3'2	5'5	5'3
---------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The page is set against a dark background, and the lighting is even, highlighting the subtle variations in the paper's tone.

Teatres y Concerts

L'OPERA DE LA VILLA D'OLIVET, paraules de l'Oleto Brignone (versió italiana) i música de Lamote de Grignon.

Menstrua no's començà l'estrena a la segona, o per què no a la tercera o a la quarta? Representació d'una obra musical, no hi ha més que suposar que s'ha estrenat quan s'ha estrenat, diguin lo que vulguin els profanes.

Lo cert és que, per complir la que sigui l'arquitectura d'una simfonia o d'una òpera, l'art que pot sorgir fulminant en impressions definitives, que per res necessiten els fonaments de la raó. Hans von Bülow una vegada a Berlín va repetir, sense que ningú li demanés, una simfonia de Brahms, diguent a l'auditori: «Ja veig què ha agraït; però aquesta música és tan complicada i rica, que se'n faran més esbaf tornant a sentir». Duplicava l'estrena, però la donava com a feta. Tot això vol dir que és del tot legítima la crítica sensacional d'una composició de música, a l'acabar de sentir per primera vegada. Si està bé, ja està demostrat, i després vindrà el treball més perfeccionat. Si està malament, també s'haurà vist i no farà cap més examen. Entenguem que aquells jutjals, aquelles sensacions pertanyen al que escolta solat del públic i són independents de l'èxit, produït sovint per influències que li treuen significació justa o artificial.

La sensació capital que infundí l'òpera de Lamote és la fadiga. Cinc quarts de música sense repit, concedint que estigui feta segons les regles acadèmiques, donen temps per motivar la fadiga creixent ab que s'escolti.

Primer de tot, la música de l'«Hesperia», tot i mai de no correspondre al drama, sempre és igual i quasi sempre és inexpressiva. L'«Hesperia» seria una cosa, que tractant fragments, trepitjant els tons, ni el més seriós cap de conèixer qui li parla; si el veïl montanyenc patriota (perquè el drama segueix la moda del patriotisme català contra Roma), o la filla, la donzella enamorada que mor romanent a una Lucrècia, o el brau indolent, o el general roma Scipió, o el sacerdot de l'«Hesperia».

Lo mateix podrà dir-se de la significació de les escenes; encara que les trompetes de l'«Hesperia» potser delatarien a la gent armada.

Els altres motius de la fadiga són d'ordre tècnic. El senyor Lamote escriu sense llegir, i vet aquí que cada dos minuts fa col·locar sota i les persones dramàtiques s'han de refar de la pantomima per emplenar el buit. L'orquestra no's senta entretant res del drama, fa dibuixos i combinacions armòniques que potser serien bones il·lustracions de Conservatori, però que no expressen res; i el buit de l'escenari s'enfonsa i ve una falla i una altra i una altra.

El procediment del senyor Lamote és antiquat, lo que al teatre vol dir aturat. De Wagner ens, no es permetes que l'orquestra «cançoni»; els temes cançons, ni que despenlli variacions: ha de completar el drama ab lo que la persona no pot dir, ab la revelació de les passions amagades, ab les descripcions del moment sentit i la pau del cor, el goig de la terra granada, la por de la tempesta...

Bé ho buscavem, bé ho esperavem, en aquella cinquè quart de música! No ho varem saber pas trobar.

El procediment es de passades contínues de frases de dos o tres compassos (oh Beethoven!) que fan melodies menudes de cadències ardues. Són les melodies simètriques, que'n diríem d'esquena d'ase, les que s'ajusen d'eissimament en una cançó del poble, però que'n fan cançons quan les encasquen els savis. És la malura de l'Orfeu Català. (Quin dia'n començará a descobrir als flamencs, y a Händel, y a Purcell, y a Bach?)

Per aquesta motius serà l'obra del senyor Lamote de Grignon, estimable segurament per la professionalitat.

De la principal interpretació no se'n podrà quèixer el compositor. La senyoreta Magillou canta bé, y el tenor Scampini té sem prebena veu. L'orquestra serví al mestre ab devoció.

Fins l'escena està molt ben posada. El director ha emplenat un paisatge montanyenc que fa excel·lent efecte.

A l'acabar, el senyor Lamote sortí a rebre els aplaudiments del públic molt ben disposat.—M.

ROMA: Concert JULIA BELLO

Ahí tardà l'únic lloc el concert de comiat ab el que aquesta jove dona l'adéu a Barcelona. La senyoreta Bello, que recordem haver sentit algun temps en els concerts Orlik-

boom se portà d'una manera excel·lent interpretant pesses clàssiques y difícils dels mestres Beethoven, Schumann, Wilewski y Sarasate.

El públic rebé ab forces aplaudiments la tasca de la novalia artista, que fou acompanyada al piano per l'aplaudint concertista senyor Ensayat.

Aquest jove pianista interpretà ab molt sentiment una de les parts del concert, tota ella de música de Chopin. El senyor Ensayat fou també ap'laudidíssim.—ALFONS MARIAS.

NOVETAT: Beneficència de Mimi Aguilera-Ferraz

El teatre estava brillant y les ovacions foren sorolloses tota la vetlla. «La Figlia di Jorio» produí molta més forta impressió que la nit de l'estrena. Dient que la senyora Aguilera entén i sentia durant tota l'obra. Tota la força trágica del seu temperament excepcional va posar al servei d'aquella fèrrega creació d'annunziata, d'aquella Milla di Cordera tota furia d'instint, tota passió, tot senflic.

En les escenes del segon acte, en les del final, corprengué materialment a tota la concòrrencia.

Malgrat esser la temporada de les bronquitis, ningú tossia, quasi diré que ningú bieldava, fins als nits en la trágica figura de l'actriu, escoltant el dolorós vibrar de les seves paraules. Y aquella afanyosa tensió se resolía al caure la cortina en delirants ovacions y la cortina pujava, y la simpàtica actriu saluava emocionada, intensament emocionada...

Al sortir del teatre acabada la representació, un nombros grup d'admiradors va quedar a la porta del teatre esperant la sortida de l'actriu.

Avia obilitat de consignar que, a l'acabar el segon acte, van aparèixer en l'escena moltes paneres de flors y altres presents dedicats a la beneficiada.

Realment això té poca importància al costat de les formidables ovacions ab que'l públic pagava a la meravellosa actriu la joia de l'emoió que ab el seu art superior li havia fet ressentir.

Apart el treball de la senyora Aguilera, que ja he dit aquí extraordinari, val consignar que en aquesta segona representació de «La Figlia di Jorio» desaparegueren aquells defectes de conjunt que s'apuntava en la revista de l'estrena.—P. P.

Unicament el senyor Lacerva ha expressat sa creença de que aquesta tarda quedín acordats els alts càrrecs, els nomenaments d'arcalde y governador de Madrid y alguns de provincials.

Ara continúa reunint el Consell.

Pressa de possessió

Aquesta tarda s'han possessonat de sos càrrecs ab les formalitats de rubrica'l nou president del Consell y'l ministre de la Governació.

Al primer li donà possessió'l marquès de la Vega de Armijo; al segon, el comte de Romanones, cambiantse'ls discursos de costum y fentse la presentació de l'alt personal.

També ha pres possessió'l nou ministre d'Estat, senyor Alledalazar.

Els demés ministres ho faran demà pel domatí.

Entero den Beranger

Aquesta tarda, a l'hora anunciada, s'ha verificat l'enterro de l'almirall Beranger.

El cadavre rebé sepultura en la Sagrera de Sant Isidre, ont la família posseïx un panteó.

Se tributaren al cadavre honors de capità general ab madament en plassa, cobrint les tropes de la guarnició la carrera que ha recorregut el fúnebre seguici.

Presidiren l'enterro un representant del rei y un del Govern dimissionari.

Hi assistiren nombroses personalitats de la milícia, de la política, etc.

L'acte ha revestit la solemnitat de costum en aquesta casa.

El dia polític

Lo ocorregut en el despatx del rei signa que aquest encarregà al senyor Maura la formació de Gabinet y'l designat per constituirlo indica deseguida la llista dels que a son judici devien formar part del nou Govern.

El rei donà'l beneplacit y seguidament se senyalà hora per la jura.

Es possible que en Maura indiqués també al rei els noms dels nous governadors y arcaldes de Madrid.

En el domicili den Maura s'hi trobava en Dato quan aquell retornà de Palau.

Després de breu conferència, se tancà en Maura ab en Besada, que havia sigut eridat.

En Maura oferi an en Besada una carta, oposant l'ex ministre de la Governació alguna resistència, doncs es'nabut que recentment declarà que desitjava permantèixer allunyat dels consells de la Corona.

El fill den Maura

Molts polítics se condolen de que'l fill del senyor Maura s'exousi d'acceptar la subsecretaria d'Estat per a parentela ab el que de Govern, puix son nombrament seria molt ben rebut.

Ademés de profons coneixements diplomàtics, parla anglès, francès, alemany y italià.

Son llibre sobre'l Marroc gosa de gran reputació.

Se confia en que acceptarà'l càrrec.

Més nomenaments

Se creu que serà governador el senyor Domínguez Pascual; fiscal del Suprem, el senyor Bugallal, y subsecretari d'Instrucció Pública, el comte de Moral de Calatrava.

En Domínguez Pascual s'afirma que renuncia a l'heriment, considerantse com ex ministre postergat.

Obra desfeta

En González Besada's proposa desfer la obra del senyor De Federico respecte al trasllat y cessanties d'empleats.

Per despendida...

En Romanones, abans d'abandonar el ministeri, ha deixat cessants a vuit o deu inspectors de policia y un centenar d'agents.

La reorganització dels liberals

Alguns elements liberals se preparen per als treballs de reorganització.

En Romanones deixà avui, abans d'entregar el ministeri al senyor Lacerva: Consti que desde avui, 25 de janer, me preparo a lluitar per que'l partit liberal assoleixi'l Poder y no he de deixar mon treball fins que ho conseguixi, lo qual no trigarà tant com molts se poden creure.

Dintre de molts pocs dies, el partit liberal, que encara que'l declarin mort està molt viu, donarà mostres de sa vitalitat, fent un acte que tindrà verdadera resonancia, perquè serà important.

Després d'aquestes manifestacions, hem sentit dir a altres elements liberals que aquest acte consistirà en una gran assemblea de persones importants del partit, en quina reunió, prescindint de quèfies, autoritats y prohoms, s'inciarà la conducció política del partit; deixant de costat la qüestió de la qüestura, per que'l qui sigui més mereixedor d'ella y tingui més forces y medis la conquesta en el Parlament.

Se diu en els cicles polítics que els liberals se proposen emprendre activa campanya contrà els projectes ancorchons agitant a l'opinió.

Als cicles polítics

L'animació en els cicles polítics ha sigut gran.

Sols s'ha parlat de la provisió d'alts càrrecs.

Per la subsecretaria de la Presidencia està acordat el nomenament del senyor Ortúño.

Aquesta tarda ha sigut eridat per el senyor Maura, y així se li ha comunicat. Subsecretari d'Henda ho serà'l senyor Espada.

Arcajada

FERRER.—L'arcalde de Villa de Mugaros ordenà la supressió de l'enllumenat públic per pujar el sub del secretari de l'Ajuntament.

El públic se va amotinar per aquesta causa.

26, 1 a 3 matinalada

El governador de Catalunya

En la combinació de governadors firmada pel rei figuren els següents de la regió catalana: Barcelona: don Angel Ossorio y Gallardo.

Girona: don Manuel Moreno Churrucua. Lleida: don Josep Sentaró Anchorena. Tarragona: don Carlos García Alix.

Final del Consell

El Consell de ministres acaba després de les set y fou facilitada a la premsa la següent nota oficial:

El Consell deliberà sobre les qüestions polítiques pendents, prestant atenció especial sobre la plantejada a Madrid per l'anunci de l'encariment del pa.

Sigueren designats els governadors civils y s'adoptaren els acords de personal que's sotmetran a l'aprovació del rei.

A dos quarts de vuit arriba a Palau el president del Consell, portant els decrets de nomenament de personal acordat en Consell.

En Maura ha sotmès a la firma del rei el decret de suspensió de Corts que's publicará en la Gaceta de demà y la combinació de governadors.

«Heraldo»

Aquest diari diu, jutjant els nomenaments fets:

«El senyor Maura s'ha recordat poc del senyor Pidal al formar el ministeri.

Es proposà d'apartarse del més neu dels elements conservadors?

El senyor Maura porta al ministeri a un dels antics villaverdistes.

Per últim, el senyor Maura col·loca novament a l'Henda al senyor Osma.

Es aquest, sens dubte, el primer error que comet el quefe del Govern; les circumstancies ens donaran la raó.

El senyor Osma representa per Espanya l'afansament de la llei d'alcòols y aquesta es una desgracia nacional.

No obstant, també en això regonexem que els liberals han tingut gran culpa perquè devien atendre les reclamacions dels productors vintefols no'ls escoltaren.

Però, en fi; el fet està patent y ara veure com desfilen els ministres.»

Els tractats ab Alemanya

Una important revista financiera de Berlín diu lo següent:

«La premsa d'Europa, y molt especialment alguns periòdics de París, tracten de relacionar els assumptes del Marroc y la presència alrosa d'Espanya a la Conferència d'Algeiras, ab les negociacions comercials entaulades desde fa algun temps entre nostre país y Espanya.

Respecte a aquest particular anem a ara a dir, però categoricament, això: Alemanya, lo mateix ab Espanya que ab qualsevol altre país, lo que vol són tractats de comerç seriosos y definitius; no per un any ni dos, sinó per la major temps possible, sincers, recíprocs y tot lo depurat que ho consenteixi l'alta moral de l'administració y la diplomacia aranzalaria.»

Els demés governadors

El reste de la combinació de governadors firmada és la següent:

Alava, don Victor Ebro Fernández. Alcabete, don Faustí Barner. Alcañet, don Pere González Ojeda. Almeria, don Ramon Salvador Velada. Avila, don Juli González Heredero. Badajoz, don Gonzalo Cedrón de la Pe-

draxa. Balears: Laureà Trassasabal. Biscaya, Enric Arés. Burgos, don Josep Maria Caballero. Cáceres, don Felip Cresco de Lara. Cádiz, don Sever Gómez Núñez. Canaries, don Joaquim Santos Ecay. Castellón, don Felip Varela Millán. Ciudad Real, don Joan Menéndez Pidal.

Córdoba, don Manuel Cano Cueto. Coruña, don Lluís Moyano Treviño. Cuenca, don Ricard Sánchez Muara. Granada, don Lluís Soler Casajuana. Guadalupe, don Manuel Álvarez Pérez. Guipúzcoa, senyor marquès de Velilla de Ebro.

Huelva, don Manuel Martí Elizalde. Ossa, don Josep Maria Solano. Jaén, don Manuel Martín Vázquez. León, don Josep Varela Menéndez. Logroño, don Ferran González Reguera.

Lugo, don Josep Maestre Vera. Màlaga, senyor marquès de Unza del Val.

Murcia, don Carlos Barroso González. Navarra, Santos Ortega y Frías. Orense, don Tomás Alonso Zabala. Oviedo, don Joan Polanco Crespo. Palencia, don Agustí Díaz Camo. Pontevedra, don Josep Casanovas. Salamanca, don Joan Josep Zabala. Santander, don Andreu Gutiérrez de la Vega.

Saragossa, don Joan Tejo Martín. Segovia, don Angel Gómez Inouiza. Sevilla, don Victoria Guzmán Rodríguez.

Soria, don Rafael Serrano Lora. Tormel, don Leon del Río Fernández. Toledo, marquès de Fuensanta de Palma.

Valencia, donato Alas Mozo. Valladolid, Alfred Paradedo. Zamora, don Rosendo Fernández Valdero.

Preliminars

Sembla que'l setembre, estant en Maura a Fortuna, s'ocupà ab en Lacerva, durant alguns dies, de confeccionar la llista dels futurs governadors.

El criteri que seguí fou el de nomenar a molts diputats d'aleshores pensant en dignificar el càrrec.

En Maura deia que ab 49 governadors y 49 delegats d'Henda bons era capés de regenerar a Espanya.

Molts favorables renunciaren l'heriment y per això la llista d'avui es molt diferenta de la d'aleshores.

Temporals

Els trens ràpid y exprés de França que devien arribar anit a les onze, estan detinguts a Cañada, prop de Segovia.

L'exprés y sud exprés que sortiren anit de Madrid, també estan detinguts prop de Segovia.

El corru gallego està detingut a Navalmaral, prop d'Alava.

La causa obeeix a tremendes nevades. La neu en alguns punts alcança 2 metres d'alsada.

Els demés trens d'Astúries y Galicia arriben ab molt retràs o estan detinguts. Han marxat màquines ab aparats escombria nous y personal.

L'alarma fou gran perquè l'incomunicació telefònica impedia saber que era dels trens, temente una catastrofe.

El port de Pajares (Astúries) també està interceptat.

Ha caigut a Bilbao una nevada copiosíssima interceptant el trànsit.

Per efecte del fred han caigut un gran nombre de línies telefòniques, telefòniques y cables del tramvia.

—Noticies que's reben de tots els ports del Mediterrani donen compte d'un temporal gran havent ocorregut diferents naufragis de vapors pesquers.

Paraules den Maura

En Maura creu que no cal envanirse

per la prompta constitució del Govern. «Volem veure les coses desde la tempesta».

Com jo no tinc que consultar ab aquest ni altre personatge, els meus amics m'abien a diari, en impressions que ab ells cambiava quin era'l meu criteri y la meua manera de pensar.

«El Liberal»

Entona un freponsa als liberals lamentant la seva desdixada gestió en any y mitg de poder en que s'ha demostrat que els liberals aporifis no poden viure ab les Corts obertes y afecanyar la llei de Asociacions y desbaratar el projecte de supressió de consums y tot para que no signin els conservadors els mantenedors d'aquests derets.

«El Universo»

Diu que la crisi actual ha evidenciat als que encara podien tenir algun dubte que no es possible atantar impunement a la conciencia dels ciutadans espanyols y reb molt content l'enlairaient den Maura al poder.

Secretaris den Maura

S'han encarregat de la secretaria particular del president del Consell en Barroso y en Prudenel Rovira, aquest de la part política.

Alts càrrecs

S'ha firmat també: Admetent la dimissió de subsecretari de la Presidencia al comte de Casal y nomenant para dit càrrec al senyor Ortúño.

Para la Presidencia del Senat està acordat el nomenament del marquès de Pidal.

S'indica para la subsecretaria de Governació a don Abil Calderon, Urzula para governador de Madrid.

Para la subsecretaria d'Instrucció Pública en Silió o Salvador Canals y para ministre a Portugal al comte de Sant Lluís.

Para la Direcció de Comunicacions en Rendueles.

Para Obres Públiques l'Andrade.

Para la Direcció de l'Institut Geogràfic a don Martín Sánchez.

La presidencia del Congrés

En Dato va a la presidencia del Congrés, encara que's diu que en Pidal desitjava aquest càrrec y està disgustat perquè no li donen.

Més d'un incident

A l'entrar en Maura a Palau un inspector de policia interpel·la a un subjecte sospitós que s'apropà al que el del Govern, segons ja comunicarem.

Digué esser corresponsal d'El Norte de Castilla.

Els periodistes presents no'l regonagueren y ho manifestaren així, essent expulsat.

Al passar on Maura crida: Visca en Maura!

No s'ha averiguat encara l'objecte de la seva presència allí.

Comentaris dels conservadors

Aquesta tarda posaven els conservadors gran interès en fer ressaltar que en Maura havia prescindit, para formar Govern, den Pidal, Vadillo, Lerma y altres elements quina significació clerical s'ha exterioritzat recentment; però tots aquests senyals valen poc, diuen alguns liberals; para saber del cert quines són ses inclinacions, hi ha que esperar els actes, y segons ells, se veurà de quin costat cauen els pesos.

Trust de consumidores

Algunes persones se dirigiren als periòdics sollicitant apol para constituir un trust de consumidores contra l'encariment de les subsistencies y especialment del pa.

Se proposen que's creïn fabricques reguladores del pa y que's prenguin altres mides.

En el Centre Obrer se celebrará demà una reunió ont parlaria'l senyor Iglesias contra la pujada del pa, y's celebraran mitings y manifestacions.

Una vaga

BÉJAR.—La fabrica de curtis de Díaz, a causa de la vaga, ha portat obrers dels pobles del voltant.

Els vaguistes els desafiaren logrant les autoritats calmar els ànims.

Al sortir els obrers esquivols al carrer foren xiulats y insultats.

Com l'extinció no's calmava, la guarda civil donà un toc d'atenció que produí gran pànic.

Els esquivols regressaren als pobles veïns.

Regna tranquil·litat.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

París, 23

La mehalla atacada

TÁNGER.—A les dotze d'anit s'afecà el campament de la mehalla xerifana.

Els aduars per ont atravesà la hostilitat, sofrint baixes en el camp.

Se li han adherit 1.000 montanyencs. Fou atacada pels partidaris del Ganio, germà del caid Cheili.

Resultaren dos xerifians morts y alguns ferits.

Per sa part deixà l'enemic en el camp 10 dels seus.

El Ganich sofri algunes ferides. Per esser arribada la nit, tingué de sospendre el segon assalt.

Les eleccions alemanyes

Regna gran curiositat para conèixer la jornada de les eleccions a Alemanya.

Els telegrames particulars anuncien gran activitat en els partits.

Catastrofe</

